

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Εκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ὕμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀγάπῳμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Ἐφηβία δρ. 16.—	Ἐφηβία δρ. 20.—
Ἐφηβὸς > 8,50	Ἐφηβὸς > 10,50
Ἐφηβὸς > 4,50	Ἐφηβὸς > 5,50

Ἐκδομαὶ ἀρχαῖται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ — ΒΕΛΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 40. Ἐξωτερικ. λεπ. 45
Φύλλα προσηγορεύσαν ἑνὴν, ὁποῖος λμ. 40

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Περικλεῶν δρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολαίου

Περίοδος Β'.—Τόμος 27ος

Ἐν Ἀθήναις, 3 Ὀκτωβρίου 1920

Ἔτος 42ον.—Ἀριθ. 44

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

I.

Ἔτσι λοιπὸν τοῦ ρίχνονται τοῦ καλοῦ σας Ἀλέκου τὰ παιδιὰ καὶ τὸν γυμνώνουν. Καί, ἀπὸ ἀρχιστράτηγος, ἀπὸ Μέγας Ἀλέξανδρος τοῦ ἦταν, τὸν ἀφίνουν Ἀλέκο μοναχό!..

Στὴν ἀρχή, ἀντιστάθηκε ὅσο μπόρεσε. Μὰ ἐνίκηθηκε ἀπὸ τὸν

ἀριθμό. Ἦταν δυ-
ατὸ νὰ τὰ βάλῃ
νὰς με δέκα; Ἔ-
τρεπε νὰ ἦταν Γί-
αντας, Ἐκατόγ-
κειρας, Ἡρακλῆς,
ἐνῶ δὲν ἦταν παρὰ
νὰς μικρὸς Ἀλέκος.
Κι' ἀφοῦ εἶδε κι'
ἀπόειδε, τοὺς ἐρώ-
ναξε:

—Φτάνει! Ὑπο-
χωρῶ. Τί θέλετε;
—Νὰ πάψῃ ὁ πό-
λεμος καὶ νὰ πολυ-
θοῦμε!

—Πολὺ καλὰ!
Δόστε μου τὰ πράγ-
ματά μου καὶ πη-
γαίνετε στὸ καλὸ.

Κι' ἐπῆρε τὴ σχι-
σμένη του σημαία,
τὸ σπασμένο του
γιαταγάνι, τὸ λα-
σπωμένο του πηλί-
κιον, τὸ μαδημένο του λορίον κι' ἐξεκίνησε, σὲ κακὰ χάλια, νὰ γυρίσῃ
στὸ σπιτί του.

Ἀλλὰ τότε τὰ παιδιὰ τὸν πῆραν ἀπὸ πίσω μετὰ τὰ γιούχα. Ὁ
νὰς ἔσειε σὰ λάφυρον τὸ σπηροῦνι πού τοῦ εἶχε πάρει ὁ ἄλλος ἐπαίξε
τὴ σάλπιγκα περιπαυχτικά κι' ὅλοι τοῦ φώναζαν:

—Ἔ! ἔ! ἔ! ἔεεε!...

Τέτοια πρόγνα δὲν ξανακούσθηκε!

(Συνέχεια)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ τοῦ JULES VERNE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ' (Συνέχεια)

—Ποῖ;

—Ἡ Μάλτα.

—Καὶ γιατί ἡ Νέα-Ἑλβετία, φώναξε
τότε ὁ κ. Οὐόλστον, δὲν μπορεῖ νὰ γίνη
ἡ Μάλτα τοῦ Ἰνδικοῦ Ὀκεανοῦ;

Κι' ὁ Τζᾶν συλλογίσθηκε: Μὰ κι' ἡ
Ἑλβετία μποροῦσε νὰ τὴν κρατήσῃ καὶ
νὰ τὴν κάμῃ μιὰ ὁραία ἀποικία ἑλβε-
τικῇ.

Ὁ οὐρανὸς ἦταν διαυγέστατος κι' ἡ
ἀτμόσφαιρα δὲν εἶχε καθόλου ἀτμού. Ὅ-
ύτε ἴχνος ὑγρασίας δὲν αἰσθανόνταν κα-
νεὶς στὸν γύρω τοῦ ἀέρα καὶ κάτω, τὸ
σχήμα τοῦ ἐδάφους ξεχώριζε μετὰ μεγάλη
καθαρότητα.

Ἐπειδὴ τὸ ἀνάκασμα θάπαιτοῦσε τρεῖς
φορὲς λιγώτερον καὶ ἀπὸ τὸ κατακάσμα,
ὁ κ. Οὐόλστον κι' οἱ σύντροφοί του μπο-
ροῦσαν νὰ διαθέσουν λίγες ὥρες ὡς τὴ
στιγμὴ πού θὰ γυρίζαν στὸ μέρος τῶν
ἐλάτων. Καὶ κοιτάζοντας γύρω-γύρω μετὰ
τὰ κιάλια, ἐξέτασαν προσεκτικὰ τὴ χώρα
πού ἀπλωνόταν στὰ πόδια τους.

Ὁ Ἐρνέστος, μετὰ τὸ σημεῖωματόνι καὶ
τὸ μολύβι στὰ χεῖρά, ἐχάρτασε μετὰ χρη-
μὲς τοῦ μεγάλου ἐκείνου αὐτοῦ, — γιατί
τέτοιο σχῆμα εἶχε, — πού τὸ διακρινό-
σαν ὁ 19ος παράλληλος τοῦ νοτίου ἡμι-
σφαίρου σὲ μικρὸς εἰκοσιτεσσάρων περίπου
λευγῶν, καὶ ὁ 11ος μεσημέριος σὲ μικ-
ρὸς δεκαεννέα.

Ἀπὸ καὶ-πάνω μποροῦσε κανεὶς νὰ
ἰδῇ καλὰ ὅλο τὸ βορεινὸ μέρος, σὲ ἀπό-
στασιν δέκα ὡς δεκάξι λευγῶν. Περ' ἀπὸ
τὴν ἀκτὴ, μιὰ στενὴ κορίδα θάλασσης ἀ-
πλωνόταν ἀπὸ τὸ ἀκρωτήρι τῆς Ψευτικῆς
Ἠλπίδας ὡς τὸ ἀκρωτήρι πού ἐκτελεῖ
τὸν ὅρμον τῶν Μαργαριτῶν.

—Δὲν μπορεῖ νὰ γίνη λάθος, εἶπε ὁ
Τζᾶν. Ἐγὼ δὲν ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ γυαλιὰ
γιὰ νὰ γνωρίσω τὴ 1ῃ τῆς Ἑκαγγελίας
καὶ τὴν αὐτὴ ὡς τὸν ὅρμον τῆς Σωτηρίας.

—Πραγματικῶς, ἐπρόσθεσε ὁ κ. Οὐ-
όλστον καὶ στὴν ἀκρὴ αὐτῆς τῆς γωνίας.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

